

[Svend Jørgensen.]

komst mellem den højtærede finansminister og de forhandlingsberettigede organisationer, og det må indrømmes, at denne overenskomst i alt væsentligt er udtryk for, hvad der fra begge sider under de foreliggende omstændigheder kunne opnås. Den højtærede finansminister lægger jo ikke skjul på, at grundlaget for overenskomsten ligger i overkanten af det finansielt forsvarlige, og til gengæld undlader tjenestemændene ikke at gøre opmærksom på, at de mener at have vist resignation, og at deklasseringen ikke er bragt ud af verden, men at der er betrædt nye veje, som måske kan blive retningsgivende i fremtiden, selvom den højtærede finansminister formodentlig vil hævde, at der stadig ikke er rørt ved selve lønningslovens principper.

Mit parti mener, at man fra rigsdagens side må give tilslutning til det indgåede forlig, men alligevel finder jeg anledning til at fremsætte nogle enkelte bemærkninger til lovforslaget.

Det må erkendes, at det nuværende reguleringstillægssystem ikke har været tilstrækkeligt til at hindre en tiltagende deklasserings og en uheldig nivellering af tjenestemændenes lønninger, og disse forhold er jo ikke mindst blevet mærkbare siden 18. september i fjor. Måske kunne alt dette have været i nogen måde undgået, hvis man i 1946 havde givet den da indførte reguleringstillægsskala, som nu går fra 120 til 192 kr. pr. portion, noget større satser og noget større spændvidde. Hele denne ordning har altså vist sig mindre velegnet i den tid, der er gået siden 1946. Det må erkendes, at den var brugelig under en kortere dyrtidsperiode, og det må også erkendes, at ingen kunne vel dengang forudse den udvikling med stedse stigende prisniveau, som har fundet sted netop i de senere år. Dette må vi altså erkende nu og søge at råde bod på, men det siger sig selv, at man ved en lov som denne, der er en midlertidig foranstaltning, ikke har fundet anledning til at gøre forsøg på en tilbunds-gående ændring af selve principperne i lønningens loven. Det hævdes også stærkt af den højtærede finansminister, som dog samtidig erkender, at man ikke fortsat kan komme udenom disse problemer, idet han i sin forelæggelsestale har stillet i udsigt, at spørgsmålet om en revision af disse forhold vil kunne tages op i februar-marts måned næste år i forbindelse med de forhandlinger, der formentlig til den tid må føres i anledning af, at denne lov, hvis den nu vedtages, da udløber.

Det er imidlertid et stort spørgsmål, om sådanne forhandlinger bør udsættes så længe med risiko for, at man påny må lappe på et gammelt klædebon med midlertidige foranstaltninger. Nogen egentlig løsning af spørgsmålet om den lønmæssige nivellering er jo ikke fundet, og dertil kommer, at andre spørgsmål i stigende grad trænger sig på og fordrer en løsning. Jeg tænker her på spørgsmålene om forholdet mellem gifte og ugifte tjenestemænds aflønning, på spørgsmålet om samgiftes løn og endelig på spørgsmålet om pensionisternes midlertidige tillæg.

Medens der i det foreliggende lovforslag og de forudgående love slet ikke er rørt ved spørgsmålet om de samgiftes løn, så er der både i det foreliggende lovforslag og i den foregående lov sket ændringer med hensyn til ugifte tjenestemænds midlertidige løntillæg, idet dette i øjeblikket udbetales fuldtud for tjenestemænd over 40 år og fremtidig vil blive udbetalt på samme måde til ugifte over 30 år. Den højtærede finansminister betegede denne bestemmelse som en særordning, hvad det jo også i høj grad er. Så er spørgsmålet blot, om denne særordning fortsat skal opretholdes eller udvides til også at omfatte det almindelige reguleringstillæg eller helt bortfalde med disse ekstraordinære midlertidige love. Den højtærede minister kan ikke være i tvivl om, i hvor høj grad disse spørgsmål optager tjenestemændenes sind, og man må vel også nu sige, at der er skabt forventninger på flere af disse områder, forventninger, som det ikke vil blive helt let at bortse fra i fremtiden. Det er imidlertid tvivlsomt, om det rette forum for disse overvejelser er en almindelig lønningskommission, og det ville vist være nyttigt, om den højtærede minister her i det høje ting nu ville fremsætte en noget mere positiv udtalelse om dette spørgsmål end dem, der er fremsat i forelæggelsestalen, hvor det jo blot hedder, at såfremt tjenestemandorganisationerne inden udgangen af den gyldighedsperiode, som nærværende lovforslag forudsætter, rejser spørgsmålet om nedsættelse af en lønningskommission, vil regeringen til den tid tage stilling hertil. Nu kan man med temmelig stor sikkerhed sige, at dette spørgsmål vil blive rejst; det foreligger der allerede udtalelser om fra i hvert fald 3 af de store tjenestemandorganisationer, og så var det måske klogere, om regeringen allerede nu overvejede dette spørgsmål. Jeg har nok set, at den tanke har været rejst, at alle disse spørgsmål kunne henvises til foreløbig drøftelse i lønningsrådet. Det vil jeg imid-